

Ekipa KD Ljubljana na 17. MOL ovi vaji vodnikov reševalnih psov

»Pa smo zmogli«, smo si rekli nekje sredi gozda pod Kureščkom ob pol dveh zjutraj po 24 urnem delu, ko smo našli zadnja dva ponesrečenca. MOL vaja vodnikov reševalnih psov se je za nas zaključila.

Andrej s Foxom, Primož z Napom in Zvonko z Asjo smo se kot člani ekipe KD Ljubljana letos udeležili 17. MOL-ove vaje vodnikov reševalnih psov. Za vse nas je bila to prva preizkušnja te vrste. Vaja velja za eno težjih in predstavlja velik napor, tako za pse kot za vodnike. Vaje smo se udeležili z namenom, da preizkusimo sebe in pse ter da nabereмо nove izkušnje.

V petek, 15. 5., smo ob 16. uri prispeli v bazni tabor (poligon DVRPS), kjer smo si najprej postavili šotor in se opremili z vsem potrebnim za delo in bivanje v času vaje. Pravilo namreč določa, da mora biti vsaka ekipa v času vaje samooskrbna in neodvisna od zunanje pomoči.

Počitek med nalogami

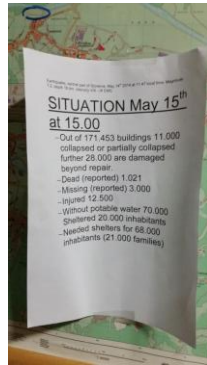
Tako se je poleg šotora začela kopičiti oprema za iskanje, oprema za vravno tehniko, rezervna oblačila (ta dan je namreč kar močno deževalo), hrana in pijača za dva dni ter vse potrebno za udobno bivanje psa. Glede na intenziteto iskanja med vajo je namreč pomembno, da zagotovimo psu ustrezen počitek (mir in senco) med posameznimi nalogami.

Sledila je prijava ekipe, veterinarski pregled in preizkus agresivnosti psa.

Letos se je na vajo prijavilo 19 ekip iz celega sveta. Poleg ekip iz Avstrije, Nemčije, Italije in Češke sta sodelovali tudi ekipi iz Arabskih emiratov in iz Tajske.

Po opravljenih formalnostih pa se je začelo zares.

Ljubljano in širšo okolico je prizadel potres. 11000 stavb porušenih, 3000 oseb pogrešanih ...
Od tega trenutka dalje bile vse reševalne ekipe v pripravljenosti.

Ljubljano in okolico je prizadel potres

Ko smo prejeli vsa navodila, smo se v pripravljenosti, da nas pokličejo na nalogo, odpravili k počitku.

Med vajo, ki je za našo ekipo trajala od sobote od 6. ure zjutraj do 2. ure zjutraj naslednjega dne, smo iskali na sedmih deloviščih in vmes opravljali vaje iz vrhne tehnike, orientacije in prve pomoči.

Naša prva naloga (lokacija ICZR Ig) je bila vrhna tehnika. Spust z balkona v drugem nadstropju. Vodnik in pes, ki uspešno opravita spust sta lahko v nadaljevanju opravljala iskanje na ruševini. Po uspešnem spustu smo tako nadaljevali z našim prvim iskanjem v ruševini (neznano število pogrešanih, 30 minut).

Nadaljevali smo z:

- Iskanje v ruševini Livarna - Muzej SŽ (neznano število pogrešanih, 30 minut)

Izdelava strategije pred iskanjem

- Orentacijski pohod (dolžina 5 km in 200m višinske razlike, čas 1 ura).
- Iskanje v naravi. Gibanje ekipe je bilo omejeno na pot v dolžini 1000m iskalno območje pa je bilo razširjeno 50m levo in desno od poti (2 pogrešana, 30 minut)
- Iskanji v ruševini Kli Logatec 1 (neznano število pogrešanih, 30 minut)

Zadovoljni z opravljenim delom

- Iskanji v ruševini Kli Logatec 2 (neznano število pogrešanih, 30 minut)

Za konec pa še dvojni nočni IPO

- IPO preiskus: pot 750m + 80m levo desno. Gibanje omejeno na pot (dva pogrešana, 30 minut). V primeru najdbe ekipa opravlja še preizkus iz prve medicinske pomoči
- IPO preisku pot 1000m + 50m levo desno. Gibanje omejeno na pot (dva pogrešana, 30 minut)

Tako smo skupaj opravili 7 iskanj (4 ruševine in 3 iskanja v naravi).

Iskanja v ruševini so bila zahtevna predvsem zaradi omejenega gibanja vodnika. Dostop vodnika v objekt ni bila dovoljen, tako da pregleda nad gibanjem psa ni bilo. S tem je bilo onemogočeno tudi usmerjanje psa. Ruševine so tako zahtevale popolnoma samostojno delo psa in hkrati psa, ki je sposoben premagovati zahteven teren (težki dostopi do ponesrečenca).

Tudi iskanje v naravi lahko ocenjujemo kot težko, k čemu prispeva dolžina poti v kombinaciji s širino območja, kar zahteva psa, ki dobro obvlada reviranje.

Vsekakor pa celotna vaja z vsemi delovišči zahteva dobro delo cele reševalne ekipe. Odločilna je pravilna izbira taktike, sodelovanje vseh treh vodnikov in pravilna ocena zmogljivosti psov.

Kljub malo slabšemu uspehu naše ekipe smo z vaje odšli s pozitivnimi občutki. Nabrali smo si ogromno izkušenj in vprašanj. Predvsem pa smo si dokazali, da zmoremo - tako vodniki kakor tudi naši psi.

Skupinska slika

Zaključili smo s pozdravnim govorom župana in podelitvijo priznanj.